

564

సర్వోన్నత న్యాయస్థాన నివేదికలు

1996

శ్రీమతి ఇంద్రాణి రాజా దురై మరియు ఇతరులు
వర్యెస్

మద్రాస్ మోటర్ మరియు సాధారణ బీమా కంపెనీ మరియు ఇతరులు

జనవరి 16, 1996

[కె.రామస్వామి మరియు జి.బి.పట్టనాయక్, న్యాయమూర్తులు]

మోటారు వాహనాల చట్టము:

ప్రమాదం - పరిహారం దావా - సహాయక నిర్లక్ష్యం - ఆ మేరకు అంటే. క్లెయిమ్లో 40% విస్మరించబడుతుంది - ట్రిబ్యూనల్ యొక్క తీర్పు తేదీ నుండి 6% వడ్డీతో రూ.60,000/-ల బ్యాలెన్ అర్జులు - బీమా కంపెనీ బీమా కవర్ మేరకు దామాషా ప్రకారం చెల్లించాలి - వాహనాల యజమాని నుండి మిగిలినది వసూలు చేయబడుతుంది.

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నెం.994/1977.

సి.ఎం.ఎ.నెం.34 మరియు 178/1973 లో మద్రాసు ఉన్నత న్యాయస్థానం యొక్క 5.7.74 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి.

అప్పీలుదారుల తరపున ఎ.టి.ఎం.సంపత్ మరియు వి.బాలాజీ.

ప్రతివాదుల తరపున అనంత్ పల్లి, ఇ. సి. అగర్వాలా, రణబీర్ యాదవ్ మరియు కె. జి. భగత్.

కోర్టు యొక్క ఈ క్రింది ఉత్తర్వు వెలువరించ బడింది:

ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా ఈ అప్పీల్ 1973 నాటి ఉత్తర్వు నంబర్ 34 మరియు 174కి వ్యతిరేక అప్పీల్లో 'మద్రాస్ ఉన్నత న్యాయస్థానం' డివిజన్ బెంచ్ జూన్ 14, 1971 తేదీనాటి ఉత్తర్వు నుండి ఉద్భవించింది. వాస్తవాలు చాలా స్పష్టంగా ఉన్నాయి.

ఏప్రిల్ 4, 1971న, మరణించిన రాజదురై జాతీయ రహదారిపై పశ్చిమ దిశ నుండి తూర్పు దిశకు మద్రాస్ నుండి బెంగళూరు వరకు మోటారు సైకిల్ను నడుపుతున్నప్పుడు కళత్తూర్ జంక్షన్ వద్ద, ఒక మోటారు వాహనం మధ్యలో వచ్చింది. పర్యవసానంగా, అతను తన ప్రాణాలను కాపాడుకోవడానికి తీవ్రంగా కుడివైపుకు తిరిగాడు. ఫలితంగా బస్సు మోటారు సైకిల్ను ఢీకొట్టింది. ఫలితంగా అతను

అక్కడికక్కడే మరణించాడు. అప్పీలుదారులు వితంతువు మరియు మరణించిన వారి పిల్లలు, వారి వయస్సు సుమారు 31 సంవత్సరాలు. ట్రిబ్యునల్ యొక్క నిర్ధారణ ఏమిటంటే, మరణించిన వ్యక్తి నెలకు రూ.800/- లు సంపాదిస్తున్నాడు. ఆ ప్రాతిపదికన ట్రిబ్యునల్ రూ.1 లక్ష నిర్ణయించింది. సహాయక నిర్లక్ష్యం ఉందని ట్రిబ్యునల్ పేర్కొంది. ఆ ప్రాతిపదికన, సహాయక నిర్లక్ష్యం యొక్క ప్రయోజనాన్ని ఇచ్చిన తరువాత, ఆ మొత్తాన్ని రూ.1 లక్షగా నిర్ణయించింది. బస్సు డ్రైవర్ నిర్లక్ష్యంగా వ్యవహరించలేదని పేర్కొంటూ ఉన్నత న్యాయస్థానం తీర్పును తిప్పికొట్టింది. మొత్తం నిర్లక్ష్యం మృతుడి వైపు నుండి జరిగింది. పర్యవసానంగా, అప్పీలుదారులకు నష్టపరిహారం పొందే హక్కు ఉండదు. అందువల్ల ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా ఈ అప్పీల్.

మేము ఉన్నత న్యాయస్థానం మరియు ట్రిబ్యునల్ యొక్క సాక్ష్యము మరియు తర్కాన్ని సూక్ష్మంగా చూశాము. దురదృష్టవశాత్తు, ఉన్నత న్యాయస్థానం సాక్ష్యము సరైన కోణం నుండి పరిగణించలేదు. బస్సు డ్రైవర్ సమానంగా అధిక వేగంతో నడుపుతున్నందున, ఎటువంటి ప్రమాదము, జరగకుండా చూసేందుకు అతనికి ఎక్కువ జాగ్రత్త అవసరం. మరణించిన వ్యక్తి, కారు మరియు బస్సు మధ్య కొట్టుకుపోకుండా తనను తాను రక్షించుకోవాలనే ఉద్దేశ్యంతో, తీవ్రంగా కుడి వైపుకు తీసుకున్నట్లు పరిస్థితుల నుండి కనిపిస్తుంది. ఫలితంగా అతను బస్సు ఎడమ బంపర్ను ఢీకొట్టాడు. ఈ ప్రమాదానికి, బస్సు డ్రైవర్ కూడా సమానంగా సహకరించాడని స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితుల మీద, నిర్లక్ష్యాన్ని 60 శాతం మరియు 40 శాతంగా విభజించవచ్చని మేము భావిస్తున్నాము. పర్యవసానంగా, ప్రతివాది రూ.60,000/- మరియు రూ.40,000/- లు అప్పీలుదారులు విస్మరించే నష్టపరిహారం చెల్లించే బాధ్యత వహించవలసి ఉంటుంది. ఈ పరిస్థితులలో, ఉన్నత న్యాయస్థానం ఆదేశం పక్కన పెట్టబడుతుంది. ట్రిబ్యునల్ యొక్క ఉత్తర్వు కూడా సవరించబడింది. అప్పీలుదారులు నవంబర్ 30, 1972 తేదీనాటి ట్రిబ్యునల్ తీర్పు తేదీ నుండి 6% వడ్డీతో మొత్తం రూ.60,000/- లను పొందడానికి అర్హత కలిగి ఉంటారు. జాతీయం చేయబడిన కంపెనీ అయిన యునైటెడ్ ఇండియా ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీ స్వాధీనం చేసుకున్న వాహనాన్ని ఇన్సూరెన్స్ చేసిన అసలైన ఇన్సూరెన్స్ కంపెనీ బీమా కవర్ మేరకు దామాషా ప్రకారం చెల్లించవలసి ఉంటుంది. అప్పీలుదారులకు కంపెనీ నుండి మొత్తాన్ని మరియు యజమాని నుండి బకాయిలను వసూలు చేసే హక్కు ఉంటుంది.

తదనుగుణంగా అప్పీల్ అనుమతించబడుతుంది. ఖర్చులు లేవు.

అప్పీల్ అనుమతించబడింది.